

ת"פ 42755/06/11 - מדינת ישראל נגד מוריה אוחיון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

15 דצמבר 2014

ת"פ 42755-06-11 מדינת ישראל נ' אוחיון

ת"פ 42732-06-11 מדינת ישראל נ' אוחיון

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

מוריה אוחיון

הנאשמת:

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - עו"ד רעות בן-משה

בא-כוח הנאשמת - עו"ד דנה פישר-דורי

הנאשמת התייצבה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה, כמפורט בהכרעת הדין ובהכרעת דין משלימה, לאחר שערכה צירוף תיקים.

לאחר קבלת שני תסקירי שירות מבחן השכילו הצדדים להגיע להסכמה עונשית שהוצגה בפניי היום. יצוין, כי המאשימה ראויה לשבח על עמדתה ההגונה, שבחנה לעומק את הנסיבות הייחודיות האישיות של הנאשמת וזאת מתוך השקפה המקדמת הן את ענייני הנאשמת והן את האינטרס הציבורי הכללי לסייע לשיקומה.

אסופת כתבי האישום שלפניי מתארת שורה של מעשי עבירה, בין השנים 2008 ועד מחצית 2012 ובהם עבירות אלימות, רכוש ועוד. הסכמת הצדדים, הגם שאינה מצויה כמובן בגדר מתחמי הענישה, היא הסכמה ראויה, בנותנה את המשקל העיקרי לצרכיה המיוחדים של הנאשמת, לנסיבות חייה המורכבות, לצרכי השיקום המשמעותי שלה ולמאמצים של הנאשמת להירתם להליך טיפולי ושיקומי, בהתאם למגבלותיה וליכולותיה. מחמת צנעת הפרט אין בכוונתי לפרט את הנסיבות האישיות המוכרות לצדדים ולנאשמת. אציין רק, כי שירות המבחן התרשם שהנאשמת מוצאת ביטחון, הכוונה וסיוע במצבה המורכב בקשר עם, וכך ניתן היה אף להתרשם מדברי הנאשמת לפניי. עוד אציין, כי שירות המבחן התרשם שהעבירות בוצעו על רקע מצוקה ומאבק הישרדות וללא בעיית אלימות וכי הנאשמת היא קורבן וסובלת מהפרעת דחק פוסט טראומתית.

עמוד 1

הסכמת הצדדים על תקופת מבחן ממושכת, אף היא הולמת את הצרכים הטיפוליים של הנאשמת.

לעניין הענישה הכספית - ככלל, בעבירות כלכליות יש מקום לענישה כזו, שתעקר את הכדאיות בביצוע המעשים. במקרה שלפניי, לאור מאפייניה של הנאשמת, הקשיים עמם היא מתמודדת בנסיבות חייה ולאור מצוקתה הכלכלית, אסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה.

בכבדי את הסדר הטיעון בין הצדדים, אני לוקחת בחשבון כי מאז מחצית 2012 לא נפתחו תיקים חדשים. אני לוקחת בחשבון את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות המוקדמות, תקופה של למעלה מ- 6 שנים. אני לוקחת בחשבון את העובדה שהעבירות הראשונות שבוצעו כשהנאשמת בת 19 ואת לקיחת האחריות, ההודיה וחסכון הזמן השיפוטי.

לעניין הפיצוי - נוכח העובדה שמדובר באמה של הנאשמת ולאור הזמן שחלף, מצאתי לנכון בנסיבות העניין להימנע מהשתת פיצוי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור את העבירות בהן הורשעה.
2. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות רכוש, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב. **לא תחתום הנאשמת - תיאסר לתקופה של 10 ימים.**
3. בהסכמת הנאשמת, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 24 חודשים, במהלכו תמשיך הנאשמת להיות בטיפול מול שירות המבחן ותשולב בכל הליך טיפולי, בהתאם להוראות שירות המבחן. **מובהר לנאשמת, כי אם לא תמלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינה.**
4. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ג כסלו תשע"ה,
15/12/2014 במעמד הנוכחים.
לימור מרגולין-יחידי, שופטת